

«Outcome is the new king» – på kurs med Scott Miller

Pål Kristian Molin

Avdeling for tilsyns- og klagesaker i helse- og omsorgstjenesten, Statens helsetilsyn
pkm@helsetilsynet.no

Scott Miller.

Foto: Ola Sæther.

Scott Miller, medforfatter av *The Heart And Soul Of Change* og en av initiativtakerne til Institute for the Study of Therapeutic Change i Chicago, har igjen gjestet Norge og holdt NPF-kurs. Foran over 120 forventningsfulle psykologer av all slags bakgrunn og erfaring trollbandt Miller sitt publikum over et to dagers faglig racerbilløp. Hva er det med denne mannen som gjør han til slik en fascinerende foredragsholder, og hva er egentlig hans budskap?

Innleder på kurset, lagt til Hotel Bristol i Oslo, var Tove Beate Pedersen. Pedersen pekte på mulige forklaringer på hvorfor Scott Miller høster såpass stor popularitet blant norske behandlere. En svært god match med hvordan norske psykologer tenker er en mulig forklaring, eller kanskje det er blandingen mellom en fagetisk god behandling og gode resultater som lokker aller mest? Miller selv satte tonen med å innlede kurset på flytende svensk. Allerede fra de første minuttene ble vi som deltakere utsatt for en karismatisk blanding av spennende faglige spørsmål, grundig gjennomgang av effektforskningen på psykoterapi, varm humor, selvironi og en overstrømmende positivitet. Miller er en strålende pedagog, og selv to lange dager på kurs gikk raskt unna når man har det både spennende og gøy.

Og hva er så egentlig Scott Millers budskap? Miller brukte mye av innledningen til å kritisere den dominerende medisinske modellen sitt fokus på prosesser og evalueringer av disse prosessene.

Med mantraet «no difference» gjennom de to dagene viste Miller til at 80 % av mennesker som går i terapi får det bedre, men forskjellene blant terapiformene påvirker i liten grad hva utfallet blir. Ved å gjøre effekten eller resultatet av terapien til det nye evalueringsmålet i terapi heller enn prosess, kan man både øke klientenes framdrift, gjøre endringene raskere i noen tilfeller, og forhindre en andel av frafallet som alle behandlere sliter med. «Outcome is the new king», sier Miller, til forskjell fra den medisinske modellens kroning av prosessen, fokus på spissfindige terapiformer og hard skolering av kommende terapeuter.

Mange smånervøse spørsmål kom fra salen. Skulle man kaste sine terapiformer på båten? Miller beroliget hele veien med at dette handler om å evaluere sine allerede eksisterende terapiformer og typer, mer enn å skulle snu om på hele sitt arbeid. Med bruk av noen enkle skalabaserte skjemaer som brukes i dialog med klienten, kan man «gå med klienten» og få mer innsikt i hvor fornøyd klienten er med behandlingen, og ikke minst personens egen «theory of change». En fascinerende tanke å kunne utrette slike endringer av egen praksis uten nødvendigvis å skolere seg på nytt eller gi avkall på sin egen forståelse av terapi. Og som et motsvar til den amerikanske forsikringsbransjes økende dokumentasjonskrav og en manualisering av terapiformene er Millers tilnærming et nyttig verktøy.

Det blir vanskelig å glemme dette kurset, til det var det både for underholdende og faglig inspirerende. For de som vil vite mer kan det være verdt å ta en titt på <http://www.talkingcure.com>. For meg blir nok synet på psykoterapi aldri igjen helt det samme. Til det er vissheten om at klientens eget syn på og vurdering av endring et for verdifullt perspektiv å ha som terapeut.